

De 2e Canadese ID zette zich op 2 oktober in beweging lang de spil Antwerpen /Bergen op Zoom. Op 6 oktober was men tot op 5 km. van Woensdrecht gevorderd. Op 7 oktober zou de 5e Brigade zich een weg banen naar Korteven, ten noorden van Woensdrecht. Op die manier zou Zuid-Beveland kunnen worden afgesloten, waardoor men de Duitsers op Walcheren en Zuid-Beveland zou kunnen isoleren. De Canadezen slaagden er vooralsnog niet in, dat voornemen te verwezenlijken door de hardnekkige tegenstand, die de Duitsers boden. Eerst op 24 oktober keerden de kansen. Op 25 oktober passeerden de Canadezen Rilland, daarna viel Krabbendijke, op 8 km. van het Kanaal door Zuid-Beveland, in hun handen.

Inmiddels brachten de 156e Brigade en de 52e ID hun materieel in de streek tussen Terneuzen en Ossensisse in stelling. Het was de bedoeling om te landen bij Baarland en Hoedekenskerke. Op ongeveer twee kilometer van elkaar waren twee plaatsen aangewezen, Green Beach en Amber Beach. Voor het overbrengen van de troepen werden 176 Buffalo's (amfibievoertuigen op rupsbanden), 25 L.C.A.'s (Landing Craft Assault, een platboomd landingsvoertuig), 27 D.U.K.W.'s en een afdeling DD's (duplex drivers, tanks die ook als amfibiewagens konden worden gebruikt) ingezet. In de nacht van 25 op 26 oktober ging men op weg.

Om 04.50 uur vond de eerste landing plaats. Het Duitse Bataljon dat Zuid-Beveland tussen Sloe en Kanaal moest verdedigen, was totaal verrast. Op het strand te Baarland was praktisch geen tegenstand. Op het andere werden de Schotten, die aan de operatie deelnamen onthaald op artillerie- en mortiervuur, dat betrekkelijk weinig schade veroorzaakte. Het bleek een groter probleem om het oorlogsmaterieel over de steile zeedijk heen te krijgen. Op 27 oktober strekte het bruggehoofd zich uit van Hoedekenskerke tot Ellewoutsdijk. In dat dorp werd onder meer de Nederlandse Hervormde Kerk als gevolg van de oorlogshandelingen vernield.

Op vrijdagmiddag 27 oktober kon Vrije Stemmen de landing bij Baarland en Hoedekenskerke mededelen. Oudelande was op die dag al bevrijd. Daarbij was de telefooncentrale ongeschonden in geallieerde handen gekomen. Vanuit Goes zocht de top van de OD contact met die centrale. In het PZEM-kantoor aan de Singelstraat hadden de Duitsers namelijk een telefoontoestel over het hoofd gezien. Vanuit Goes werden alle mogelijke militaire inlichtingen doorgegeven aan de geallieerden. Mede daardoor kon de bevrijding van Goes plaatsvinden zonder een voorafgaande zware beschieting van de stad. Dat Goes op de 29e toch nog beschoten werd houdt mogelijk verband met het beantwoorden van Duits vuur vanuit de Wilhelminapolder of met gebrek aan communicatie aan geallieerde kant.

Vanaf de 28e was de opmars niet meer te stuiten. De geallieerden rukten in snel tempo op naar de Sloedam.

De andere troepen die via Korteven Zuid-Beveland hadden bereikt, waren inmiddels gevorderd tot aan het Kanaal. Alle bruggen waren door de Duitsers opgeblazen. Ondanks aanvankelijke tegenstand slaagden de geallieerden er in om in de vroege morgen van de 28e oktober het kanaal over te steken. Nadat ze bij 's Gravenpolder contact hadden gemaakt met de bij Baarland en Hoedekenskerke gelande eenheden rukten ze verder op.

Vanaf 26 oktober waren daar geen gevechten meer gevoerd. Op zondagmorgen 29 oktober kwamen de eerste geallieerden in 's Gravenpolder aan. Op diezelfde zondag kwamen ze via de Poel, vanuit het zuiden, en via de Patijnweg vanuit het oosten, Goes binnen, dat even en passant als het in 1940 werd bezet, in 1944 werd bevrijd.

Bron: De ontzetting van de Goese Gans